REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 188. Brașov, Joi 26 August (8 Septemvrie). 1904.

Unde sunt dovedile?

Scim, că consistoriul bisericei evangelice săsescĭ din Ardeal a hotărît sĕ adreseze guvernului unguresc o representațiune, în care sĕ fie înșirate gravaminele naționale-bisericescĭ ale Sașilor în contra proiectului de reformă școlară al lui Berzeviczy.

Representațiunea sĕu memorandul acesta al Sașilor nu ofere nimic deosebit, orĭ chiar surprindĕtor. La 1879, când primul regim Tisza a atacat mai întâiŭ autonomia bisericéscă și școlară a confesiunilor nemaghiare, biserica evangelică săséscă a protestat și ea la rêndul ei printr'o representațiune contra aducerei acelei legĭ. O deosebire remarcabilă este însĕ între 1879 și 1904. Atuncĭ Sașii nu făceau parte din partidul guvernului, ci aderau încă la programul lor național opozițional dela Mediaș; astădĭ, în era regimului al doilea tiszaist, cu Tisza fiiul în frunte, noua reformă școlară proiectată găsesce pe Sașĭ în tabĕra partidului guvernamental.

Situațiunea acésta, când e vorba de a se apĕra cu mânĭ și cu piciórе în contra unui atentat urzit de partidul, din care fac parte și a căruia disciplină trebue sĕ-o respecteze și sĕ-o urmeze, este, va admite orĭ și cine, de tot penibilă. Deja faptul, că Sașii se pregătesc a protesta în contra unui proiect de lege, care este reclamat de dorințele unanime ale partidului guvernamental, ar trebui sĕ constitue un act de nesupunere și de rĕsvrĕtire al lor.

Décă totușĭ nu e considerată tocmai așa procederea consistoriului bisericei săsescĭ; décă Sașiĭ totușĭ mai sperézá, că representația lor nu va fi cu totul ignorată; décă pentru a-i da un mai mare aplomb s'au decis chiar, cum se dice, sĕ-o presenteze ministrului de culte și instrucțiune publică printr'o deputațiune mai mare, acésta se datoresce diplomației celor de la cârmă.

S'ar păré absurd a mai vorbi de diplomație, când cineva umblă sĕ te tóce în cap. Cu tóte acestea în raporturile cu Sașiĭ ardelenĭ Maghiariĭ de trei-decĭ și șépte de anĭ se folosesc cu mare succes de unul și acelaș șiretlic. Mereu îĭ fac sĕ crédă pe Sașĭ, că tóte proiectele și mĕsurile lor de maghiarisare nu vizézá pe Sașĭ, ci numai pe Românĭ și Slavĭ, numai cât nu se póte decreta pe față o posițiune escepțională pentru Sașĭ, dér — li-se dă se cunóscă — că în praxă vor fi tratațĭ mai cu mănușĭ.

Sĕ nu uităm, că primul regim tiszaist a avut asemenĭ considerații de oportunitate chiar și față de Românii, carĭ, ca deputațĭ aleșĭ cu concursul guvernului, făceau parte din partidul acestuia. Când cu primele proiecte de maghiarisare, Tisza Koloman a dat chiar voie Românilor din partidul sĕu, sĕ potă vorbi în contra proiectelor, fără ca printr'asta sĕ li-se altereze posiția de mamelucĭ plecațĭ ai lui.

Étă dér cum trebue sĕ ne esplicăm, că tocmai din incidentul mai sus atins, unele foi maghiare guvernamentale apelézá la guvern sĕ fie cu bunăvoință cât mai mare față cu Sașii amenințațĭ a fi înghițițĭ de Românĭ!

Tot istoria cea vechiă!

De la 1867 tot așa îi pórtă cu vorba și cu promisiunea pe Sașĭ, acésta însĕ n'a impiedecat, ca adĭ nicĭ urmă sĕ nu mai fie de privilegiile lor cele frumóse.

Dilele trecute cu ocasiunea festivităților reuniunilor săsescĭ la Christian érășĭ a fost atinsă córda frățietății maghiaro-săsescĭ. S'a închinat cu însuflețire la masa festivă, pentru înfrățire. Totușĭ fie-care Sas se întrébă cu îngrijire: când vom ajunge sĕ avem și dovedĭ, că aceste vorbe nu sunt rostite în vênt?

Brașov, 25 August v.

Maghiarisarea numelor de localitățĭ. Diarele maghiare aduc scirea, că ministrul de interne *Tisza* a adresat tuturor comitatelor o provocare, cerênd sĕ i-se facă propunerĭ cu privire la maghiarisarea numelor de localitățĭ de pe teritorul lor. Scopul ministrului — dic foile amintite — este, ca *sĕ se maghiariseze tóte localitățile din Ungaria*, carĭ au accent strĕin. — Observăm, că după cât scim noi, în cestiunea acésta, adecă în cestiunea maghiarisării numirilor de localitățĭ, s'au trimis încă anii trecuțĭ biuroului central din Budapesta materialul necesar pentru „schimbarea de nume“ a localităților. Și décă totușĭ diarele maghiare guvernamentale din Budapesta debutézá cu scirea acésta, e mai mult ca probabil, că ele o fac cu scop de a câștiga cercurile șoviniste pentru politica tiszaistă.

Ordinul ministrului de rĕsboiŭ și Croații. Diarele opoziționale croate nu sunt mulțumite cu noul ordin al lui *Pitreich* referitor la favorurile acordate limbei maghiare în corespondența militară. „*Obzor*“ și „*Novi List*“ acusă cu deosebire partidul național al dietei provinciale și pe cei 40 deputațĭ din dieta ungară, a căror lașitate a provocat un nou triumf al Maghiarilor. Pe când punctele programului militar stabilit de comisiunea de 9, încetul cu încetul se realisézá tóte — dice Obzor — Croații rĕmân cu mânile góle unde ar fi de dobândit ceva, și capĕtă parte numai din sarcinĭ. In numita comisiune, Emeric Iosipovich făcuse declarația, că orĭ-ce concesiune acordată Maghiarilor, sĕ fie acordată și Croaților în spirit croătesc, acéstă declarație însĕ a fost cu totul înlăturată. Croația a fost din nou trasă pe sfóră dice „Obzor“, și aștéptă de la cei 40 deputațĭ, că décă mai au o picătură de cinste, sĕ se îndepărteze de la locul, unde nicĭ n'au fost pușĭ din încrederea poporului, dér nicĭ nu sunt vrednicĭ a sta.

Situația parlamentară în Austria. In cercurile politice austriace se vorbesce tocmai acum forte mult despre nisuințele ministrului președinte Koerber de a face, ca „Reichsrath“-ul, ce se va deschide în curênd, sĕ fie capabil de lucrare. Turneul, ce l'a făcut Koerber prin Galiția și Bucovina, stă în strînsă legătură cu nisuința amintită. Se afirmă, că Polonii vor sprijini pe Koerber în nisuințele lui; Slavii de Sud caută de pe acum a eși din intransigența, ce o manifestaseră cât-va timp mai înainte; marii proprietarĭ conservativĭ germanĭ, creștinii socialĭ și partidul catolic poporal nu vor de asemenea sĕ amenințe situațiunea parlamentară, ce vré s'o creeze Koerber; politicianii partidului poporal german și partidul progresist german încă nu vor voi, ca printr'o atitudine ostilă, sĕ scótă din foc castanele Cehilor obstrucționiștĭ, ér marii proprietarĭ conservativĭ cehĭ au renunțat cu totul la ideia obstrucțiunei. Vorbirea, ce a ținut'o Koerber în Lemberg a aruncat o lumină destul de clară asupra planurilor lui și décă nu ne înșelăm, viitorul parlament austriac se va deschide sub auspicii mai favorabile și va urma, probabil, o sesiune parlamentară mai lungă în care se vor resolvi mulțimea de proiecte, carĭ de anĭ de dile stau neresolvite pe biroul camerei.

Un comunicat al guvernului italian. Se scie, că diarele austriace au scris mult în timpul din urmă despre pretinsele aspirațiunĭ italiene în Albania. Pentru a risipi nedumeririle și scirile tendențióse ale acestor diare, guvernul italian a credut de bine a publica următorul comunicat:

„Declarațiile atribuite de diarele vienese unui consul italian despre intențiunile Italiei de a ocupa teritor albanes. sunt cu totul lipsite de adevĕr. E forte regretabil, că pressa din ambele țĕrĭ face sĕ circule scirĭ cu totul false și publică articole atât de potrivite pentru zăpăcirea unei părțĭ a opiniunei publice, pe când cele douĕ guverne continuă a fi de perfect acord și nicĭ prin gând nu le trece a-se abate de la politica lor comună: de *a menține, și a întări chiar, raporturile intime între cele douĕ țĕrĭ*“.

După acéstă desmințire clară, Italia oficială nu are intențiunĭ ostile față cu

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Ordinul.

De Anton Cehov.

Profesorul de la progimnasiul militar, Lew Pustiakoff, locuia vis-à-vis de amicul sĕu, sublocotenentul Ledjenzoff.

In diua de anul nou Pustiakoff s'a dus la amicul sĕu des de diminéță: „Sĕ vedĭ amice“ începù el cam încurcat, după-ce mai înainte îi esprimà urările de anul nou, „sĕ vedĭ cum stă tréba: Nu te-aș deranja, décă nu m'ar sili împrejurările... Fi bun, iubite, împrumută-mĭ ordinul sf. Stanislau pe diua de astădĭ. Sunt poftit la prând la comerciantul Spițșkin. Canalia asta se dă în vînt pentru ómenii, carĭ au decorații, ér cei-ce n'au vr'o cruciuliță la piept, n'au nicĭ o trecere înaintea lui. Trebue sĕ scii, că Spițșkin are douĕ fiice... pe Nastka și pe Zina... Ți-o spun acésta confidențial... Mĕ înțelegĭ? Cred, că n'o sĕ mĕ refuzĭ.... Hai?“

Spunênd acest monolog, Pustiakoff se făcù roșu, bâlbăia ca un nenorocit și se uita mereu spre ușă. Sublocotenentul l'a tachinat puțin cu fetele și în sfîrșit i-a împrumutat ordinul sf. Stanislau.

Pe la órele 2 după amiadĭ Pustiakoff s'a dus cu trăsura la Spițșkin și cum ședea așa în trăsură, îșĭ desfăcea mereu blana și privea satisfăcut la pieptul sĕu, pe care strălucea ordinul împrumutat al sf. Stanislau în aur și email.

„In fond e un bagatel“ filosofa el pe drum, „dér omul capĕtă așa dicênd un óre-care respect pentru propria sa persónă. Flécul ăsta, strălucitor cum e, nu costă mai mult de cincĭ ruble, și totușĭ produce impresie în lume“.

Sosind înaintea caselor lui Spițșkin, îșĭ desfăcù larg blana și se rĕfui cu birjarul. I-se părea, că birjarului i-a făcut o strașnică impresie uniforma și ordinul sĕu. Ajungênd în antret, la desbrăcare aruncà o privire în sufragerie și vĕdù vr'o cincĭ-spre-dece persóne aședate deja în jurul mesei. Se audiau vocĭ de conversație viuă și larmă produsă de lingurĭ și farfurii.

„Cine a sunat?“ întrebà pe servitor stăpânul casei. „Ah,... Lew Nikolaievicĭ! Bine ațĭ venit! Cam târdiu! Dér ce are a face! Tocmai acuma ne-am pus la masă“.

Pustiakoff îșĭ umflà pieptul, îșĭ dĕdù capul îndĕrĕt, și frecându-șĭ mulțumit mânile, întrà în sufragerie... Atuncĭ ridicându-șĭ privirea vĕdù ceva îngrozitor...

La masă, alăturea de d-șóra Zina, ședea colegul sĕu, profesorul de limba francesă, Tremblant, de la acelașĭ progimnasiu. Décă afurisitul ăsta de frances o fi zărit ordinul, atuncĭ el, Pustiakoff, va trebui sĕ-șĭ céră scuse, sĕ dea explicații și e în pericol de a-se face pe vecĭ de rîs și de batjocură.

Era o situație din cele mai delicate.

In primul moment îi trecù prin minte, sĕ-șĭ rupă ordinul de la piept, după aceea se gândi, că óre n'ar fi bine sĕ se întórcă în antret. Ordinul însĕ era cusut bine și pentru a-se întórce îndĕrĕt, era deja prea târdiu.

Pustiakoff îșĭ acoperi repede ordinul cu mâna dréptă, îșĭ plecà capul făcênd o reverență întregei societățĭ, și fără sĕ dea cui-va mâna, se aședă pe un scaun liber. Dér — par-că era făcătură — acest scaun era tocmai față în față cu Francesul.

„De sigur o fi bĕut ceva mai mult în onórea dilei“ îșĭ gândia Spițșkin vĕdênd pe Pustiakoff așa de zăpăcit.

Intr'aceea se aduse supa pentru óspele întârdiat. Pustiakoff apucà lingura cu stânga, îșĭ aduse aminte însĕ la timp, că într'o societate cinstită nu se cade a mânca cu stânga și s'a vĕdut nevoit a apela la un espedient desperat, spunênd, că nu i-e fóme, fiind-că a prândit deja.

„Dĕu, nu mi-e fóme de loc... n'am avut încotro, a trebuit sĕ prândesc, mai 'nainte... Am făcut o visită unchiului meu, protopopul Jelejewoff. L'am felicitat de anul nou și m'a reținut la prând în familie...“

Adevĕrul era, că el avea poftă de mâncare ca un lup și era nĕcăjit rĕu, că

Austria şi ţine sĕ cultive raporturile de alianţă cu imperiul habsburgic. Cu tóte aceste nu se póte nega, că esistă în cele două ţĕrĭ un curent ostil hrănit de pressă, cu scopul de a provoca un conflict.

Conflict între consulii român şi grec din Ianina. Diarul vienes *„Politische Corespondenz"* primesce o scire gravă din Constatinopol. *Relaţiile dintre consulul român si cel grec din Ianina au fost întrerupte.* Causa conflictului este acésta: Consulul grec din localitate, Napoleon Betsos, n'a trimis după obiceiŭ, dragomanul sĕu, ca sĕ salute pe consulul român Pădeanu şi nicĭ n'a rĕspuns la comunicarea oficială a instalării sale. Astfel consulul român s'a adresat superiorilor sĕi, întrebând décă el din parte-i trebue sĕ visiteze pe consul grec? D-l Pădeanu a primit ordin *sĕ nu-l visiteze.* Astfel relaţiile dintre cei doi consulĭ au fost întrerupte. E temere, ca acest conflict sĕ nu dea nascere la complicaţii diplomatice.

Turneul lui Koerber. Din *Stanislau* se vestesce, că ministrul preşedinte austriac Dr. *Koerber* a sosit acolo, mergĕnd din Cernăuţĭ. La gară a fost primit de locţiitorul conte *Potocki* şi de corpul funcţionarilor. Koerber a primit numĕróse deputaţiunĭ.

Banchetul din Auxerre. Duminecă s'a dat în Auxerre (Franţa) un banchet în onórea ministrului-preşedinte *Combes,* care a profitat de ocasiune, spre a face declaraţiunĭ politice relativ la biserică şi republică. Guvernul — a dis Combes — se silesce într'acolo, ca tóte instituţiile sĕ fie supuse supremaţiei statului republican, şi se va încerca a libera Franţa de orĭ-ce dependenţă religiósă. Vaticanul de 30 anĭ încóce refusă a împlini obligamentele concordatului, din care causă guvernul a întrerupt relaţiile diplomatice. Combes este de părere, că e mai bine a se separa în pace, şi acésta o susţine nu din ostilitate faţă cu creştinii, ci condus de principiile păcii sociale şi ale libertăţii religióse. Franţa renunţă la epitetul, ce-l purta până acuma, ca „fiica mai mare a bisericei". Tăria nóstră zace în progresul nostru economic, în respectarea legilor şi în solidaritate.

„Biserica grecéscă în stare de prigonire"

Diarul „Die Zeit" află din Constantinopol, că patriarchul a hotărît ca, avĕnd în vedere piedecile ce se pun bisericei ortodoxe de către Pórtă, nerespectând concordatul, sĕ declare *„Biserica în stare de prigonire"*. Patriarchul Ioachim ar fi si împărtăşit sultanului acéstă hotărîre. De óre-ce guvernul turcesc nu póte primi pretenţia patriarchului ecumenic, de a privi pe toţĭ ortodoxiĭ, afară de Bulgariĭ exarhiştĭ, ca Grecĭ şi de a pune la îndemâna patriarchatului puterea statului spre a face pe Aromânĭ, pe Albanesĭ séu pe Slavĭ, neexarhiştĭ încă, îndeosebĭ însă pe Aromânĭ şi pe Albanesĭ, sĕ înceteze cu intemeiarea de comunităţĭ, şi de bisericĭ deosebite, e de credut că hotărîrea sinodului se va pune în lucrare şi că biserica se va declara în stare de prigonire. Asta însémnă revoluţia, căcĭ pe dată bisericile ar fi închise, nu s'ar mai puté nimenĭ boteza séu cununa séu îngropa cu preoţĭ, bolnaviĭ n'ar putea sĕ-şi mărturiséscă pĕcatele şi sĕ capete ertare. Asemenea cas a mai fost la 1892 şi la trei lunĭ Pórta a cedat şi a făgăduit că va ţiné concordatul întocmai.

Diarul „Le Temps" capătă aceeaşĭ scire, în forma în care o are „Die Zeit" ceea ce dovedesce că amîndouĕ sunt din isvor patriarhist. Dér „Le Temps" ţese mai departe prevederile şi se aştéptă ca *Grecia sĕ se declare protectórea creştinilor* ortodoxĭ din Turcia.

Inregistrând acéstă scire „Voinţa Naţională" constată, că décă patriarhatul face şi acest pas, deslegarea causei aromânescĭ în Turcia e mai aprópe şi mai uşurată decât orĭ când. În adevĕr, fórte mulţĭ din acei Aromânĭ, carĭ nu s'ar fi hotărît a se despărţi de biserica patriarhistă, de bună sémă că vor voi mai bine a merge la bisericile ortodoxe ale Aromânilor naţionaliştĭ, unde se face slujbă în o limbă pe care cu toţiĭ o înţeleg, căcĭ, pe lângă că Aromâniĭ cei mai grecomanĭ, vorbesc românesce în casele lor, dér nicĭ chiar Greciĭ nu pricep ce se ceteşte în bisericĭ, unde popiĭ fac slujba în o limbă neînţelésă de Greciĭ modernĭ chiar. Pe de altă parte, Slaviĭ se vor grăbi şi ei a alerga la exarhatul bulgar séu la biserica sîrbéscă şi iată cum sinodul, voind sĕ facă rĕu causei naţionale a Aromânilor, le va face bine...

...Avem de partea nóstra şi împrejurarea că Turciĭ nu ne pot suspecta că am plănui a rupe Mcedonia şi a o alipi pe lângă România, ba dimpotrivă vĕd bine că Aromânii au tot interesul ca domnia Turcilor sĕ rĕmâe păstrată în Macedonia, Epir, Albania, etc.,de óre-ce alt-fel situaţia Aromânilor s'ar înreutăţi. Siguranţa ce are guvernul turcesc că póte sĕ se bizue pe e populaţie numerósă, energică-bogată, cum e a Aromânilor, ne dăîncredinţarea că stăruinţele patriarhatului şi ale Greciei nu vor puté duce la vre-un succes causa grecismului... A sunat césul deşteptărei naţionale pentru Aromânĭ. Realitatea va lua locul fantasiilor, mai de grabă séu mai târdiu

---

Rĕsboiul ruso-japones.

Retragerea lui Kuropatkin — Lupte nouĕ

Se scie, că lui *Kuropatkin* i-a succes cu marĭ greutăţĭ şi cu pierderĭ însemnate, a-şĭ trece întréga armată peste rîul Taiciho. După el îndată au trecut rîul trupele generalilor japonesĭ *Oku* şi *Nodzu,* ér lupta de 10 dile, ce s'a dat la Liaoyang, se continuă lângă *Yantai,* unde au înaintat şi trupele generalului *Kuroki.*

Diarele din Londra, despre carĭ se scie, că sunt filojaponese, sunt unanime în constatarea, că Japonesii au dobêndit un mare succes la Liaoyang, ele însĕ îşĭ esprimă temerea, că *succesul strategic al luptei nu corespunde întru tóte aşteptărilor* şi că resistenţa îndîrjită a trupelor rusescĭ au înlăturat cu succes pericolul, ca armatei rusescĭ sĕ i-se pregătéscă sórtea ce au avut'o Francesii la Sedan. Rusia, continuă diarele englese, a câştigat în dilele din urmă în prestigiu şi pretutindenĭ se admiră eroismul trupelor sale, carĭ deşi bătute, au sciut sĕ supórte desastrele, ce au urmat unul după altul. Décă Japonesii ar fi putut sĕ aplice Ruşilor o lovitură mai straşnică la Liaoyang, s'ar fi putut spera la înclinarea spre pace, — aşa însĕ nicĭ nu se póte vorbi despre o apropiată încheiere a păcii.

Se remarcă cu óre-care nemulţumire la Tokio o depeşă a mareşalului *Oyama* în care se dice, că Japonesii urmăresc pe Ruşĭ, însĕ o parte a trupelor rusescĭ, carĭ stau în afară de zidurile Liaoyangului, continuă sĕ resiste, cu tot atacul, ce l'au îndreptat contra lor armata stângă şi centrul japones.

— Armata generalissimului *Kuropatkin* se află actualmente la Yantai în apropiere de linia ferată spre nord. *Kuropatkin* însuşĭ a telegrafiat următórele Ţarului cu data de 5 Septemvrie:

„Retragerea trupelor nóstre de la Liaoyang pe malul drept al rîului Taiciho în nóptea de 5 Septemvrie, *s'a îndeplinit în bună ordine.* Trupe inimice neînsemnate ne-au urmărit, dér *au fost oprite* în loc de către ariergarda nóstră. In timpul dilei de 4 Septemvrie, Japonesii şĭ-au întărit dispositivul lor de luptă contra flancului nostru stâng, întindêndu-se de la minele Yantai spre nord. S'a constatat de asemenea în direcţiunea Bensikho spre Mukden trecerea Japonesilor pe malul drept al rîului Taiciho. Japonesii au trecut de asemenea în diua de 4 Septemvrie pe malul drept şi dinspre partea oraşului Liaoyang şi a împrejurimilor sale".

„Berliner Tageblatt" află din Petersburg, că retragerea Ruşilor de la Liaoyang a făcut o rea impresie. Cercurile militare rusescĭ afirmă, că părăsirea Liaoyangului făcea parte din planul de rĕsboiŭ al lui Kuropatkin, care deja de patru sĕptĕmânĭ începuse transportarea provisiunilor şi a materialului, precum şi a serviciilor Crucii Roşii la Mukden. Statul major general rusesc declară, că *Kuropatkin* n'a voit decât sĕ reţină pe Japonesĭ la Liaoyang şi că înainte de sfîrşitul lunei Septemvrie el nicĭ n'avea de gând sĕ se angajeze într'o luptă decisivă. Retragerea Ruşilor s'a făcut în deplină ordine. O nouă armată de 200,000 ómenĭ este gata de drum spre Extremul Orient pentru campania viitóre în Manciuria. Aranjamentele financiare încheiate de guvernul rusesc privesc o *campanie de trei anĭ.*

— Diarele din Londra cred a sci, că *lupte nouĕ* s'au început la Yantai între Kuroki şi Kuropatkin. Asupra acestor lupte este îndreptată acum atenţiunea generală. Unele foi londonese rĕspândesc chiar svonul, că Japonesii ar fi ocupat Yantai şi că Ruşii şi-ar fi continuând retragerea spre Mukden.

Asediul Port-Arthurului.

Agenţia „Reuter" află din *Cifu,* că în diua de 27 August Japonesii au început *al doilea atac general contra Port-Arthurului,* pe care l'au continuat în bătălii înverşunate până în diua de 31 August. In dina acésta *Japonesii s'au retras pretutindenĭ,* afară de Paluşang şi Şungehau. In 30 August *au fost respinse* diferite atacurĭ înverşunate contra fortului Itşau. La 2 Septemvrie, órele 3 diminéţa Japonesii au reînceput atacul contra aripei stânge rusescĭ, dér spre órele 6 dim. fură siliţĭ a-se retrage. Puţin după aceea a reînceput bombardarea fortăreţei. Japonesii au pierdut cu ocasia acestui atac *800 de ómenĭ.* Pierderile Ruşilor au fost de 3000. In lupta de artilerie au luat parte şi vasele de rĕsboiŭ ruse din port.

SCIRILE DILEI.

— 25 August v.

Regele României a părăsit Bad-Gastein la August, la órele 8.45 diminéţa, petrecut până le gară de marele duce de Mecklenburg-Strelitz. Despărţirea a fost fórte cordială. Regele se află sănĕtos şi a a esprimat deplina sa satisfacţiune pentru timpul petrecut în Bad-Gastein, promiţĕnd că va veni cu siguranţă la anul viitor. La amédĭ Regele a sosit la Salzburg. Suveranul a fost salutat la gară de ministrul României la Petersburg şi de d-na Roseti Solescu, precum şi de d-l consilier aulic baronul Myrbach. După dejun, la care au fost de asemenea învitaţĭ d-l şi d-na Rosetti Solescu, baronul Myrbach şi celelalte personagiĭ aflate la sosirea Regelui, suveranul a părăsit împreună cu suita sa Salzburgul, îndreptându-se spre Berchtesgaton (Bavaria). Regele şi Regina României la reîntórcerea lor în ţéră se vor opri douĕ dile la Viena, unde vor sosi la 27 Septemvrie.

Congresul meseriaşilor din România. Comitetul clubului meseriaşilor a hotărît definitiv, ca în dilele de 7 şi 8 Noemvrie viitor sĕ se ţină în Bucurescĭ congresul tuturor meseriaşilor din România. In acest scop, comitetul clubului a decis a lansa apelurĭ către toţĭ meseriaşii, rugându-i a lua parte în numĕr cât mai

---

nu putea sĕ scótă din mâncările gustóse ce se perîndau. Se încercă odată a-şĭ ascunde ordinul cu stânga, îi venia însĕ cam preste mână.

„Asta ar fi prea bătător la ochĭ. Dealtmintrea ar fi şi ridicol, ca şi cum aş vré sĕ dic... Ah ceriule! Numai de s'ar sfîrşi odată acest prând... ca sĕ pot merge la restaurant".

La al treilea fel de mâncare aruncă o privire sfiiciósă, asupra Francesului. Tremblant era din cale afară ursuz, se uita la Pustiacoff încruntat si nu bleştia un cuvênt. Uitându-se unul la altul, privirile amêndurora se întunecară şi amêndoi îşĭ pironiră ochii în farfuriile góle.

„A observat afurisitul", îşĭ gândia Pustiakoff. „Il cunosc de pe mutră, că mĭ-a zărit ordinul. O, îl cunosc bine, pe acest mişel, şi sunt sigur, că mâne mĕ denunţă la director."

Se aduse pe masă mâncarea a patra şi apoi a cincea.

De-odată se ridică un domn cu musteţele gróse şi cu nasul cârjoiat. Inchise ochii pe jumĕtate, îşĭ netezi pĕrul cu mâna şi începù un toast:

„Eeee... hm... hm... hm... daţı-mĭ voie a ridica un pahar în sănĕtatea damelor presente. Sĕ înfloréscă şi sĕ prospereze în frumseţă!..."

Óspeţii se ridicară cu păharele în mână şi strigară de trei orĭ „ura". Damele zîmbiau şi ciocniau cu domnii. Se ridică şi Pustiakoff ţinênd păharul în stânga.

„Lew Nicolaevicĭ, binevoiţĭ a da acest păhar domnişórei Anastasia Timofiiejewna" dise cineva lui Pustiakoff întindêndu-i un păhar cu vin. „Şi binevoiţĭ a controla, ca păharul sĕ se goléscă".

De astă-dată Pustiakoff, spre cea mai mare grózǎ a lui, s'a vĕdut nevoit a se servi şi de mâna dréptă.

Ordinul sfântului Stanislau, atârnat de o panglică mototolită, eşi în sfîrşit la lumina dilei...

Pustiakoff se îngălbeni, lăsà capul în pămênt şi nu îndrăsni a privi la colegul sĕu frances. Acesta din contră îl privia cu ochĭ miraţĭ şi întrebătorĭ. Pe buzele lui se observa un surîs ironic şi norul întunecat îi dispărù de pe frunte. Trăsăturile îi luară o înfăţişare senină.

„Julius Augustinovicĭ!" strigă stăpânul casei adresându-se Francesului „binevoiţĭ a da acéstă sticlă vecinului din drépta!"

Tremblant îşĭ întinse cu nesiguranţă drépta, şi — o minune! — ochii lui Pustiakoff zăriră şi pe peptul Francesului un ordin... Şi încă nu un ordin mititel, ca bunăóră St. Stanislau, ci un adevĕrat ordin al Sf. Ana! Aşadér şi el... Şi Francesul a usat de aceeaşĭ apucătură? Pustiakoff surîse cu mare mulţumire, se aşedà pe scaun şi se însenină...

Acum nu mai era nevoie sĕ ascundă pe S. Stanislau. Amêndoi erau de o potrivă culpabilĭ şi nu-i mai era témă că va fi denunţat.

„A—a—a!" esclamă Spiţşkin, vĕdĕnd ordinul pe peptul Francesului: „Felicitările mele! Felicitările mele!"

„Ah, hm... da... da! adaogà Pustiakoff. „Este de mirat, că acum de sĕrbătorĭ aşa puţine decoraţiunĭ s'au distribuit! Au fost mulţĭ recomandaţĭ pentru decorare şi se pare că numai noi doi am fost aşa de fericiţĭ. Nu-i aşa, Iulius Augustinovicĭ, că este de mirat aşa ceva?"

Tremblant dĕdù din cap în semn de aprobare şi se uita mulţumit la ordinul sf. Ana cl. III, care îi împodobia reversul stâng al tunicei.

După prând Pustiacoff a trebuit sĕ-şĭ arate damelor tinere ordinul sĕu şi de şi era fórte bine dispus, îl cam supĕra stomacul gol...

„Ah, décă o sciam eu asta", îşĭ gândia el privind cu reproş spre Tremblant, care discuta cu Spiţşkin despre ordine în general şi despre ordinul sf. Ana cl. III în special. „Décă o sciam asta, puteam sĕ-mĭ pun de-adreptul ordinul sf. Vladimir! Canalia asta de Frances m'a luat pe dinainte, căcĭ sf. Stanislau tot nu e sf. Ana, — fie chiar şi clasa III."

Oniţă.

mare la acest congres, în care se vor discuta cestiunî de o mare importanţă pentru viitorul meseriaşilor românî. Tot de-odată comitetul clubului a instituit o comisiune din sinul sĕu, în vederea organisăriî congresului şi a recepţiei meseriaşilor din provincie.

Pentru masa studenţilor românî din Braşov au întrat de la d-na vĕduvă Ana *Morariu* din Feldióra *50 cor.* întru amintirea fericitului Iosif *Morariu*, fost învĕţător dirigent în Feldióra. Priméscă piósa donătóre cele mai călduróse mulţumite — *Direcţiunea şcólelor gr. or. române.*

Un locotenent înebunit. „Brassoi Hirlap“ publică următórea scire: Cu trenul accelerat de la 5 Septemvrie a sosit la Braşov o damă, căreia în tren i-s'a întêmplat următórea aventură: La Cucerdea s'a urcat în acelaşî compartiment un locotenent de husarî, care l'a început s'a purtat cuviincios, dér când se apropiau de Sighişóra, locotenentul a declarat damei că el este o persónă importantă în armată şi la proxima staţiune îl aşteptă împĕratul, cu care va discuta asupra unor cestiunî militare. Dama temêndu-se de vr'un atentat din partea nebunului, a eşit în coridor şi a dat alarma. Imediat s'a oprit trenul şi locotenentul a fost ademenit într'un vagon separat sub cuvênt, că Maj. Sa îl aşteptă acolo. La Sighişóra apoi a fost dat jos din tren, spunêndu-i-se, că M. Sa a sosit deja cu trenul de diminéţă. Numele nenorocitului, care purta uniforma husarilor din Gherla, nu s'a putut încă afla.

Demonstraţiune antimaghiară în Eszék. Foile unguresci aduc scirea, că în Eszék a fost o demonstraţiune antimaghiară. Câţî-va şoviniştî neastîmpăraţî au arborat un stég unguresc pe edificiul şcólei sêrbescî de acolo. In urma acésta câţî-va naţionaliştî sêrbî au aranjat o demonstraţie înaintea şcólei maghiare, spărgêndu-i ferestrile. Un „demonstrant“ a fost deţinut.

Tragedia de amor, despre care am amintit alaltăerî, a adus jale în două familiî distinse din Braşov. Inmormêntarea tinerei părechî s'a făcut erî după amiadî la cimiteriul catolic în unul şi acelaşî mormênt, aşa cum lî-a fost dorinţa esprimată printr'o scrisóre găsită la dênşiî. Tragedia s'a întêmplat Vinerî în órele de după amiadî, ér cadavrele n'au fost găsite de cât Duminecă. Tînĕrul Mayer Jenö era în etate de 18 anî şi era student la şcóla superióră-technică din Budapesta; tovarăşa luî Ella Panczel era de 19 anî, şi motivul despărţiriî lor de viéţă a fost imposibilitatea de a se uni pe pământ.

Infiinţarea unei a treia universităţî unguresci. Dilele aceste s'a serbat iubileul de 100 anî a înfiinţăriî diecesei catolice din Caşovia. La serbărî a luat parte şi ministrul Berzeviczy, care cu acéstă ocasiune ar fi declarat unei deputaţiunî, care s'a presentat cu cererea de a se înfiinţa în Caşovia o universitate, că şi dênsul este aderentul ideii, ca a treia universitate sĕ se înfiinţeze la Caşovia. „Bud. Tud.“ desminte acéstă scire, spunênd, că Berzeviczy nu s'a angajat nicî cu o declaraţie concretă în privinţa acésta.

Conferenţe publice. Se comunică din Arad şi Lugoş, că d-l Ales. P. *Vojen,* membru al societăţii universitare din România, va ţiné dilele aceste în Arad şi jur, apoi în mai multe centre române din Banat (Lugoş, Caransebeş, Timişóra, Bocşa română, Oraviţa, Ecîca, B. Comloş şi S. Miclăuşul mare) o conferenţă publică despre „Carmen Sylva“. Afară de acésta va mai ţiné încă o conferenţă în aceleaşi localităţî la date diferite despre „Problema nemuririei“.

Un concurs de tir fórte interesant între cei mai bunî trăgĕtorî din tóte regimentele armatei române, s'a ţinut la poligonul din Cotrocenî. A fost vorba de a se alege cei dece trăgĕtorî carî vor avé sĕ representeze armata română la concursul internaţional, ce va avé loc peste puţin la fabrica de arme în Steyr. Etă cei dece trăgĕtorî, carî au fost aleşi: St. Chiriţescu, soldat în reg. 4 Ilfov nr. 21; I. Preda sergent în batal. 2 de vênătorî; I. Constantinescu sergent-major în acelaş batalion; G. Niculescu, caporal în reg. 11 Siret; Vasile Dinca sergent în al 2-lea batal. de vênătorî; Marin Popescu sergent în reg. 28 Radu-Negru; G. Patraulă, caporal în reg. 4 Ilfov Nr. 21; Nic. Ioniţă, caporal în al 2-lea batal. de vênătorî; Luca Stroe, caporal în reg. Nr. 8 Buzĕu, şi G. Bratu, caporal în regim. Nr. 8 Rovine.

Fuga principesei de Coburg. Din Viena se telegrafézá, că până erî n'a succes a-se afla locul de refugiu al principesei. Se susţine însĕ cu tótă siguranţa, că principesa ar fi ajuns deja la Paris. Din Bruxella se anunţă, că „Liga pentru apĕrarea drepturilor omenescî“ ar fi înaintat o petiţiune autorităţilor din Elveţia, cerênd ca guvernul elveţian sĕ nu estradeze pe principesa, până nu va fi în mod oficial constată prin mediciî specialiştî starea ei mentală. De altă parte se dice, că s'ar fi abstat de la urmărirea principesei din partea soţului ei şi din partea detectivilor elveţienî.

Cablu submarin între Constanţa şi Constantinopol. Pe la sfîrşitul lunei Iunie a. c. Sultanul a dat unei societăţî germane cu sediul în Colonia încuviinţarea pentru acostarea pe pământ turcesc a unui cablu submarin între Constanţa şi Constantinopol. Guvernul român se obligase şi el mai nainte a plăti societăţiî germane un ajutor anual de 40,000 mărcî, obligându-se tot-odată a nu da timp de 30 de anî nicî unei alte societăţî dreptul de a instala un cablu submarin între România şi Turcia Tractările, carî au durat mai multe lunî, au fost împiedecate de o societate englesă, care reclama pentru sine esclusiv dreptul de a instala un cablu submarin pe teritoriul turcesc. In urma decisiunei Sultanului s'au curmat tractările şi în curênd se va instala noua linie submarină.

Un dar de nuntă mai rar. La un bogătan din Philadelphia era întrunită o mare societate, serbând împreună cununia fiului casei. Când veselia era la culme, servitorul aduse o ladă mare, sosită cu posta şi toţî óspeţiî încunjurară lada, ca sĕ vadă mai întâiu darul cel mai nou de nuntă. Când se deschise lada, îşî scóse capul din ea unul din cei mai veninoşî şi uriaşi şerpî ai continentului. O panică teribilă cuprinse pe nuntaşî, damele leşinară şi numai cu mare anevoie le succese cavalerilor consternaţî a duce damele leşinate din apropierea dihaniei. Gróza a fost atât de mare, în cât tinerii însurăţei nu mai cutéză a călca pragul casei, de óre ce şérpele s'a ascuns, fără a i-se puté da de urmă. De atuncî casa a rĕmas părăsită.

Scirî mĕrunte din România. Pe vapórele românescî „Principesa Maria“ şi „Regele Carol“ se va întroduce în curênd *telegrafia fără sîrmă,* astfel că călĕtoriî de pe aceste vapóre vor puté sta în legătură cu pământul patriei în timpul călĕtoriei lor.

— Din scirile sosite la ministeriul de domeniî resultă, că din causa secetei viile vor da o recoltă cu 30—35 la sută mai mică de cât în anul trecut. In schimb culesul viilor se va face mai din vreme, ér vinul va fi mai bun în calitate de cât cel din anul trecut.

— Plecarea veteranilor românî, membriî ai societăţiî *„Coróna de oţel“* la Plevna şi Griviţa se va urma în diua de 28 August v. Escursioniştiî vor visita şi oraşul Sofia.

Magazinul c. şi r. de alimentaţiune din Alba-Iulia va cumpăra de la proprietarî şi asociaţiunî, achitând imediat, următórele cantităţî de cereale: In Septemvrie 300 măjî sĕcară şi tot atâta ovĕs, în Octomvrie 400 m, sĕcară, 430 m. ovĕs; în Noemvrie 300 m. sĕcară şi 300 ovĕs. Condiţiunile mai de-aprópe se află în publicaţiunea nr. 956 de la 25 Iulie, ér la susnumitul magazin se dau şi informaţiunî verbale.

Musica orăşenéscă va concerta mâne Joi, înainte de prând la órele 11 pe promenada de sus.

Licitaţie în Ucea inferióră. Atragem atenţiunea cetitorilor noştri asupra publicărei pe pag. a 4-a a licitaţiunei în Ucea inferióră, care se va ţiné la **23 Septemvrie n. 1904,** nu la 31 Septemvrie n. cum s'a publicat din eróre în n-rul 185 al „Gezetei“.

Specula cu emigrările.

Diarul „Arbeiter-Zeitung“ din Viena în numĕrul sĕu de la 3 Septemvrie la rubrica„ tribunalelor “sub titlul „emigranţi înşelaţi“ publică mai multe casurî de tragere pe sfóră sĕvîrşite de agentul dela „Cunard-Line“, Elias Jakobsohn din Viena.

Numitul agent a prins prin subagenţii sĕi mai multî emigranţi din Galiţia, Croaţia etc. carî sosiseră cu trenul la Viena şi profitând de ignoranţa şi desorientarea lor, i-a ademenit la biuroul sĕu, cu tóte că acei emigranţî aveau adresele altor biurourî, prin mijlocirea cărora puteau sĕ ajungă în America cu cheltuielî mai puţine şi în timp mai scurt.

Jacobshn voia sĕ-î angajeze pe emigranţi sĕ ia linia Fiume séu Triest, care fiind mai scumpă, baniî bieţilor emigranţî nu erau de ajuns şi pierdênd timpul de geaba şi vĕdêndu-se înşelaţî, nicî n'au putut sĕ plece, ci s'au vĕdut nevoiţî a denunţa la judecătorie pe agentul înşelător, cerênd restituirea banilor storşî de la dînşiî prin momelî.

Nenorociţii emigranţî sunt vrednicî de compătimire, căcî acasă şî-au vîndut totul spre a-şi procura mijlócele necesare de călĕtorie în speranţa, că în noul continent îşî vor întemeia o nóuă existenţă, ér în Viena au fost opriţî de nisce agenţî lipsiţî de conscienţă, carî le-au ruinat tóte speranţele şi i-au vîrît în pierderî ireperabile.

Forurile judecătorescî ar trebui sĕ intervină cu rigóre extremă faţă cu asemenea agenţi, ér guvernele ar trebui sĕ garanteze libertatea personală, lăsând pe nenorociţii carî îşî părăsesc patria, sĕ ia drumul pe care îl cred ei mai avantagios şi sĕ nu forţeze pe emigranţî, ca pe nisce vite, mânându-î în cursele unei anumite societăţî de transport şi prin un anumit port, chiar décă cheltuielile ar fi mult mai marî şi timpul călĕtoriei mult mai lung.

In presa germană se ridică vii protestărî mai ales în timpul din urmă contra guvernului ungar, care a încheiat contract cu societatea „Cunard Line“, ca sĕ transporteze emigranţî prin Fiume, de si ruta acésta este mult mai costisitóre.

Chiar şi diarul *„Koln. Ztg.,* un organ fruntaş german, încă îşî ridică glasul în cestiunea acésta şi insistă, ca guvernul german sĕ ia mĕsurî de retorsiune împotriva celui ungar.

Literatura şi viéţa.

In diarul „D. Z.“ din Viena vedem publicat acest articol, care conţine unele indicaţiunî de actualitate:

Viéţa şi literatura se influinţéză reciproc. Orî ce poet adevĕrat, orî ce poesie bună îşî scóte ideile şi figurile din viéţa intuitivă; însĕ ceea ce literatura a primit din viéţă o dă îndĕrĕt vieţii în formă sublimată, ea înalţă şi înobiléză viéţa, ér viéţa acésta înobilată influinţéză asupra altor poeţî şi poesii, carî la rîndul lor îmbogăţesc mai departe viéţa spirituală a poporului lor şi aşa se sĕvîrşesce o circulaţie vecînică din generaţiune în generaţiune şi asta dă materie şi conţinut orî cărei istorii literare séu culturale.

Influenţa enormă aşa-dér pe care o are în epoca nóstră literatura şi cu deosebire literatura dilnică şi cea dramatică asupra opiniunilor, asupra concepţiilor ce viéză într'un popor, nu se póte contesta.

Efectul, ce-l produce un diar asupra întregei vieţî spirituale a cetitorilor sĕi, este efectul încet şi sigur al picăturei de apă, care găuresce piatra; efectul acesta, după cum s'a dovedit în faţa judecătoriilor, póte sĕ fie de aşa natură, încât tinerii, carî cetesc di cu di o fóie, în care se descriu cu deamĕnuntul tóte omorurile şi se publică tóte ilustraţiile dramelor sângeróse, cum face d. e. „Extrablatt“ din Viena, se împrietinesc cu ideia jafului şi omorului, de care mai nainte se îngroziau şi devin în cele din urmă tâlharî şi ucigaşî.

Esemplul acesta este isbitor, dér sĕ se esamineze fie-care sincer, décă nu este şi el înfluinţat de diarul sĕu favorit în gradul suprem în opiniile sale politice, naţionale, economice, literare etc. ba chiar şi în întréga sa cugetare şi simţire morală, aşa că adesea este nevoie de o sforţare violentă a voinţei, spre a-şî libera într'un anumit cas judecata din cursa lentă dér sigură a diarului. Nu te poţî preumbla nepedepsit printre palmierî, adecă printre plantaţii orientale, şi diarul este ca ochelarii, cu carî se deprind în cele din urmă şi ochii cei mai sănĕtoşî. Fericit e cel ce citesce numai diare scrise de scriitorî de rassa ariană, şi care mai bucuros se preumblă printre stejarî, decât printre palmierî.

Influenţa literaturei dramatice însĕ asupra vieţii este mult mai intensivă, decât cea a pressei dilnice. Aicî nu mai este efectul picăturei, ce găuresce piatra, ci efectul torentului, care răpesce cu sine totul. Picăturile ce găuresc piatra în literatura dramatică sunt numĕrósele representaţiunî de séra, de după amiadî, de classicî, pentru elevî, pentru muncitorî, etc. ce se dau în oraşele marî şi carî nu sunt mai puţine decât filele unui diar ce apar în cursul unui an.

Pe când însĕ într'un simplu numĕr de diar nu vedem, decât cuvinte recî, mórte, adesea prost ticluite, pe scenă vedem unindu-se cuvîntul viu pronunţat cu emfasă, cu gestul artistului şi cu efectele costumului, luminei, decoraţiunilor, cu un cuvînt cu tot aparatul artistic al unei epoce hiper-rafinate, spre a produce asupra privitorului impresie, a-i paralisa judecata, a-l supune cu desĕvîrşire farmecului poesiei şi a nu-l mai libera din acest farmec.

Cel ce are aşa-dér scena în mânile sale,—prin alegerea pieselor, pe carî le representă, póte esercita o influenţă mult mai mare asupra pornirilor şi asupra felului de gândire al poporului, decât cel ce diriguesce un diar. Efectul covîrşitor al unei piese teatrale póte sĕ fie aşa de mare, încât se ofere prilej pentru evenimente istorice, dovadă cunoscutul fapt, că representaţia „Mutei de la Portici“ a dat semnalul la 1830 pentru revolta în Bruxella.

Insĕ şi acesta este un esemplu cras şi nu efectele violente, elementare din natură şi viéţa omenéscă sunt cele mai adêncî, ci din contră cele lente, nebăgate în sémă. Nu isbucnirile subite ale vulcanilor, nu orcanele, cutremurele de pământ, prăbuşirile de munţî etc. au adus schimbărî esenţiale suprafeţei pământului, ci zefirul blând, abia simţit, a fost acela, care a prefăcut câmpiile înfloritóre ale Cartaginei încet dér cu siguranţă într'un deşert al morţii. Şi nu un Grabbe şi Hebbel, aceştî vulcanî poeticî, ci Kotzebue şi Iffland au imprimat poporului german în cea mai mare parte timbrul spiritual al concepţiilor lor vagî în prima jumĕtate a secolului XIX.

(Va urma.)

ULTIME SCIRI.

Londra, 6 Septemvrie. In retragerea sa spre Mukden, *Kuropatkin şî-a condus nevătĕmată armata sa de la Yantai peste locul unde Kuroki voia sĕ-l reţină.* Acésta nu se négă nicî la Tokio. Mareşalul *Oyama* e decis a-l urmări pe Kuropaţkin până la Mukden. Mai departe nu va merge.

Petersburg, 6 Septemvrie. Intre Charbin şi Mukden se află o colónă a primului corp de armată europén, care la finele lui Iulie a plecat din Nişni-Novgorod. Conducerea acestei colóne va lua o generalul *Linevici.* Kuropatkin a făcut erî recunóscerî pe o distanţă de 40 chl. între Yantai şi Mukden.

Mukden, 7 Septemvrie. Un numĕr însemnat de trupe au pornit spre sud, ca sĕ acopere retragerea lui Kuropatkin.

Londra, 7 Septemvrie. In Tokio s'a rĕspândit svonul, că o luptă violentă s'a dat la nord de Yantai. Ruşii s'ar fi retras spre nord şi Japonesii ar fi ocupat Yantai.

Londra, 6 Septemvrie. Armata de asediare japonesă de la Port-Arthur sufere grozav de frigurî. *Blocada japonesă n'are nicî un efect,* din care causă garnisóna ruséscă e provĕdută din belşug cu de-ale mâncărei. Japonesii aşteptă, ca flota rusécă sĕ iésă din nou din port. Corespondentul lui „Daily Chronicle“ afirmă, că până acum au cădut la Port-Arthur peste 25,000 Japonesî.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Septemvrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	118.95
Renta de corône ung. 4%	97.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	88.90
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	97.10
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.50
Impr. ung. cu premii	206.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	161.50
Renta de hârtie austr.	99.35
Renta de argint austr.	99.35
Renta de aur austr.	119.15
Renta de corône austr. 4%	99.30
Bonurĭ rurale ungare 3½%	90.95
Losurĭ din 1860.	153.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.14
Acții de-ale Băncei ung. de credit	757.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit	650.—
Napoleondorĭ	19.03
Mărcĭ imperiale germane	117.27
London vista	239 65
Paris vista	94.95
Note italiene	95.—

Cursul pieței Brașov.

Din 6 Septemvrie n. 1904.

	Cump.		Vênd.
Bancnote rom.	18.94		19.01
Argint român.	18.84		18.96
Napoleond'orĭ.	19.05		19.12
Galbenĭ	11.22		11.32
Ruble Rusescĭ	2.52		2.54
Mărcĭ germane	117.20		117.40
Lire turcescĭ	21.50		21.60
Scris. fonc. Albina 5%	101.—		102.—

Nr. 1454—1904.

Edict de licitațiune.

Primăria comunei Ucea-inferióră (Alsó-Ucsa), Comitatul Făgăraș, aduce la cunoștință, cumcă casa comunei de sub Nr. 141 împreunată cu licență de cârciumărit, sĕ dă în arêndă pe timpul din 1. Octomvrie 1904 până în 31 Decemvrie 1907.

Licitațiunea este verbală și se va ține în **23 Septemvrie 1904 st. n. la 9 óre a m.** în cancelaria comunală din Ucea-inferióră. Prețul strigării e 400 coróne.—Condițiunile de licitare se pot vedea până în ziua licitărei în cancelaria Comunală din Ucea-inferióră.—

Ucea inferióră la 30 August 1904.

Ioan Marinescu not. cerc. — *Simion Băndă* primar

1486.1—2

AVIS.

Prenumerațiile la **„Gazeta Transilvaniei"** se pot face și reînoi orĭ și când la 1-ma și 15 a fie-cărei lunĭ.

Domnii abonențĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit și sĕ arete și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."